

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 6'50 mesečno.
četletno K 19'50.
Če pride naročnik sam v upravništvo po list: Mesečno K 6'— Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik opoldne.

Posamezna številka stane 40 vin.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Edm. Schmidova
ulica št. 4.)

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Naši ujetniki.

Zadnje čase je zopet srečno dospelo nekaj transportov naših ujetnikov iz Italije. Kaj so ti naši ljudje prestali v italijanskem ujetništvu, je vsem dobro znano iz raznih poročil in iz njih pripovedovanj. V listih se je opozarjalo na to in ono, pa vse zaman. To je sramota za nas. Naši ujetniki pridejo z drugimi skupno do Beljaka, tam najde vsaka narodnost svojega zastopnika, samo jugoslovanski ujetnik se nima na koga obrniti. Začuti, da je na svojih tleh, na pragu domovine — a nihče ga ne sprejme. Namesto da bi se peljal na Maribor, se mora voziti prek Gradca. V Italiji je trpel zato, ker je Jugoslovian — marsikje so jih celo topli — v Beljaku ga zasmehujejo naši nemški sosede. Tam so posebni agitatorji, ki hodijo med naše ujetnike in jim prepovedujejo, kako je v Jugoslaviji slabo, da bodo morali zopet služiti, da se zanje nihče ne briga itd.

Nekaj slovenskih agitatorjev tam hujska s tem, da so baje oni rajše pobegnili iz Jugoslavije, ker so tam tako

slabe razmere. To so prvi utisi, ki jih dobi naš ujetnik pri prihodu v domovino. Zahtevamo torej, da nujno pošljemo svojo komisijo v Beljak, da tam poskrbi za naše ljudi.

Po dolgi poti pridejo ujetniki preko Gradca v Maribor. Konečno so doma v Jugoslaviji. Kako bi bili plačani za ves trud in trpljenje, ko bi jih tu sprejeli, kot se spodobi. Da bi jim kdo zaklical: Dobrodošli, hvala vam za vse, kar ste prestali, domovina vas sprejema z ljubeznijo, ne moremo dati vsega, kar bi hoteli, toda s skupnim delom bo za vse bolje... Niti tega jim nihče ne reče. Ubogi ljudje, ki nimajo niti zimske obleke, utrujeni od dolge vožnje, čakajo na kolodvoru, od tam gredo v vojašnico in čakajo po celo dopoldne v mrazu zunaj na dvorišču. In če gospodje nimajo časa, čakajo tudi po ves dan...

Sestrađani in premrzli čakajo, da jih konečno pošljejo naprej. To so prvi utisi o novi domovini. Tako vzgajamo naše ljudi. Svoj čas so mariborske gospe pogostile transport ujetnikov, ko so zvedele, da pride. Gotovo bi rade

vsaj malo poskrbele tudi za te, ki prihajajo sedaj. Treba bi bilo samo reči. A vojaška uprava na to ne misli. Naš jugoslovanski Maribor pa odklanja vsako odgovornost, ako vse to napravi na ujetnike slab utis.

Mi sprejemamo te naše ljudi s srcem, kakor ves narod in vsa domovina in zahtevamo, da se zanje pri prihodu poskrbi tako, da bodo čutili, da smo z njimi veseli in srečni, da so se vrnili v svojo domovino. Zato je treba, da misija v Beljaku sporoči, kdaj pride transport, da tukajšnja vojaška oblast določi prostor, kjer si bodo ujetniki odpočili in se ogreli in naše gospe bodo poskrbele za kak priboljšek. Naši ujetniki naj torej ne mislijo, da jih sprejema domovina tako hladno. Mi zahtevamo, da se to čim preje izpremeni. Tudi naj moštvo ne misli, da se častnikom kaj bolje godi.

Stalo je 25 častnikov, ki so se ravnokar vrnili, v pisarni, pa je prišel major in je rekel: Ujetnike hitro odpraviti. To je bilo vse. Ni stopil k njim, ni jim dal roke, ni rekel dobrodošli, ni vprašal, kako jim je bilo... Danes

Radivoj Rehar:

Sv. Pavel.

Bodi pozdravljen, ti grič med griči!

O, kolikokrat so moje razdvojene misli romale k tebi na božjo pot. Vselej, ko so na dolgi poti življenja omagovale pod težo križa, vselej si se jim zdel kakor Kalvarija, kamor so hrepenele, da po uri tretji, po octu in žolču, po rabljenem vbođu vzklíknejo iz vse globočine:

Dopolnjeno je!...

Ker zdelo se jim je, da bi le ob tvojem vznjožu zamogle mirno leči k večnemu počitku, kjer bi čez obzidje, skozi ciprese in žaluške, gledale ob tihih večernih urah tvoje, od rožne zarje obkroženo teme — Sv. Pavel, ti grič med griči, ti biser moje uropane domovine.

Glej, danes je temen dan, temen, temen... In na mojo dušo trkajo spomini, oni lepi, davno, davno pozabljeni spomini.

Bog jih blagoslovi...

Pozdravljeni, spomini!

A tisočkrat bodi pozdravljen ti, plah in tih — poznam te, iz mladosti, iz moje brezplodno izgubljene mladosti izvirajoči, z dišečimi rožami ovenčani, najdražji...

Mesec maj je bil tvoj oče, ona, davno pozabljena, Ljubinka, tvoja mati, Sv. Pavel tvoj kum.

Vživaj večni mir in večna luč naj ti sveti...

Samo zdajle, to minuto stopi k meni, okleni se me, poljubi me naravnost na sklopljene oči, da občutim tvoj topel dih, da vidim še enkrat tvoje drago obličje, ti, spomin spominov.

In moje sklopljene oči vidijo pred seboj ozko stezo, obrobljeno z najlepšim kraškim cvetjem in po tej stezi, ki se vije navzgor, na tvoj tih vrh Sv. Pavel, stopata on in ona — Rado in Ljubinka. On je mlad, še čisto mlad, komaj da mu je jel poganjati prvi puh pod nosom. Istotaka je tudi ona: mlada, zdrava, živa, krasna kakor vila z Urvine Planine. Tiho stopata eden za drugim, tiho in molče, kakor da bi se bala pretrgati tišino, ki je brezbrežna, kakor da bi se bala motiti eden drugega v sanjarenju, ki tke v njunih srcih vse polno cvetja in zelenja, kakor tista narava tam okrog in okrog ozke, navzgor se viječe steze. Ker oba čutita eno: da ljubita svojo domovino, tisto pot in grič Sv. Pavla, svet in ljudi in vse vesoljstvo okrog in okrog. Otroka, ki še nista pogledala v prepad življenja, ki še nista videla nesnage, po kateri brodiijo ljudje, sinovi in hčere Človeka.

Blagor jima!

Molčita, ker za vse na syetu bi si ne razodela onega, kar čutita, čeprav vesta oba — da se ljubita.

O, mladost, mladost, ki ne moreš izreči niti onega, kar je res. Kako različna si od poldneva

in popoldneva, kjer govorimo brez rdečice celo ono, kar ni res, kar je le na jeziku, a v srcu ni in ni bilo nikoli.

O, ti poštena! O, ti nedolžna!

Bodi blagoslovljena...

In slišim ju, kako sta zavzdihnila, kako se je izvilo iz srca, prepolnega, presrečnega, kakor lava skozi vulkan, da se oddahne notranjščina, da zadobi prostora za novo vsebino, še močnejšo, še silnejšo od prve.

Zavzdihnila sta in tisti vzdih jima je povedal, kar beseda ni mogla, ker se je sramovala — da se ljubita!

O, nedolžna...

In vidim ju, kako sta dospela na vrh, do svoje cerkve Sv. Pavel, kako sta sedla na prag tvojega tihega in samotnega prebivališča, naslonila glavo v dlani in — gledata.

Tam doli pod njima leži vipavska dolina; po sredi se vije reka, obkrožena ob zlatih topol in srebrnih vrb, ki se ogledujejo v njenih kristalno čistih valovih.

O, dolina moja uropana, bodi blagoslovljena tisočkrat in stotisočkrat!

Leži in sanja svoj majsko lepi sen, sen cvetočih vinogradov in zorečih črešenj, sen petja slavčkov in murnov, črnelov in škrlatov.

A onadva sedita, glave v dlaneh in sanjata, sanjata...

utrjena in težko izkušana domovina ne more storiti vsega za svoje sinove a eno more imeti: vsaj srce in dobro besedo. Zato zahtevamo, da se v tem oziru napravi red in če je Ljubljana pozdravila češki transport, naj se v Mariboru vsaj jugoslovanski transporti sprejemajo poslej drugače.

Bodimo ljudje!

Bližajo se mrzli zimski dnevi, dvakrat mrzli za tistega, ki ni tako srečen, da bi se mogel stisniti pod svojo lastno streho. In med te reveže moremo šteti predvsem naše brate z zapada, ki jim je delal odhodnice tresk granat in jih je sprejela pod gostoljubno streho baraka ali vagon na zapuščenem tiru! Koliko so trpeli ti nesrečneži, to vedo pač samo oni! Ni bilo dosti, da so jim granate raznašale domove in trgale zemljo, tudi med brati so se počutili — tujci! To je deloma razumljivo. V tistih časih je bilo življenje, težko, tako težko, da nisi mogel storiti tega, kar ti je velovalo srce. Danes so se razmere vsaj toliko spremenile, da se nam ni tresti za vsak grizljaj. Drag je, ali — dobi se! Nasproti bratu-beguncu pa je ostala darežljivost — na karte! In zakaj to? Po-vejmo odkrito: tudi med temi reveži se je našlo nekaj izmečka, ki so se hoteli obogatiti z nesrečo naroda! In zavoljo teh par gobovcev je padla senca na vse, ki jih je bil delež petih let bivanja med brati — lakota in revščina! Gospod se je usmilil Niniv in rekel, da prizanese mestu, če se najde pet pravičnikov, tukaj pa morajo zavoljo par ljudi brez vesti in srca trpeti tisoči. Ali je to bratovsko, ali je to vsaj — človeško?

Leto gre h koncu in bratom — nesreč- nežem, se bo lepo zdelo, če skušamo vsaj na koncu popraviti te krivice. Vsi, ki vam je bila in vam je sreča mila, da niste morali bežati z rodne grude, spomnite se teh svojih bratov, ki živijo med vami, odprite roke in odprite srce vsak po svoji moči, ter jim priredite povsod »Silvestrov večer« ter jih obdarujte, da bodo vedeli, ko

Kakor velika ognjena krogla zahaja solnce, se bliža tam daleč, daleč italijanski zemlji, dokler se je ne dotakne, ne vtone v njej, tam daleč, daleč . . .

O, solnce, ki je vedno eno, stoletja, tisoč- letja, vedno, vedno . . .

Vstala sta, molče brez besed in molče in brez besed sta se napotila v dolino.

Zdravstvuj, Sv. Pavel!

Sla sta, šla v življenje in tam v njegovem hrupu je zamrla ljubezen, nikdar izdana, samo v srcu občutena, zamrla za vedno.

Naj počiva v miru in večna luč naj ji svetil.

Odprite se, moje zaklopljene oči! Pojdi, spomin spominov, pojdi in leži v tvoj samotni, v tvoj tih grob, ker težko mi je ob tebi, nez- nansko težko.

Tako sva šla nekoč k tebi, Sv. Pavel, jaz in Ljubinica. Kdaj je bilo to? Ali je sploh bilo? Bog zna; kajti tako daleč se mi zdi od danes do onega dne, kakor od začetka do konca, kakor da nikoli in nikdar ne bi bilo.

O, danes je temen, temen in moji spomini so se srečali v sanjah z vama, Ljubinica in Sv. Pavel.

Kje sta?

Sveti Pavel stoji še vedno, kot je stal, stoji in straži na meji moje vipavske doline. Ljubi- nica je — Bog večni vedi kje . . . Le jaz sem tu in sem sam.

pridejo domov, da niso bili — na tujem! Kjer bi se to ne dalo narediti že na Sil- vestrov večer, naredite pozneje — glavno je, da naredite! In ljubezen in hvaležnost brata vam je zagotovljena!

Politični pregled.

Bolgarski poslanik na Dunaju Minčes je odstopil. Vodstvo poslov je prevzel dosedanji prvi tajnik pri poslanstvu Dr. Stojanov.

Važen zakonski predlog v italijanski zbornici. Min. predsednik Nitti je v zadnji seji poslanske zbornice izjavil, da se vlada strinja z naziranjem parlamenta, po katerem more samo parlament in ne več samo kralj na- povedati vojno in sklepati mir. Vlada bo v kratkem predložila zbornici primeren zakonski predlog.

Italijanski parlament je odgođen do 28. januarja.

Wilson vztraja. Iz Washingtona se po- roča, da vztraja Wilson neomajno na svojem stališču glede naših mej proti Italiji.

Dnevne vesti.

Podaljšanje policijske ure. Policijska ura v Mariboru je podaljšana za gostilne do 20. za kavarne pa do 24 ure.

Stanovanjska komisija deluje sedaj z vso pridnostjo. Pisarna se nahaja nad kavarno „Central“ v Gosp. ulici. Zadnje dni se je re- šilo mnogo slučajev. Prosimo vse občinstvo, da podpira stan. komisijo z informacijami, da opo- zarja na razne slučaje in tako pripomore do reda. Urad. ure 10.—12. in od 2.—4. ure vsak dan.

Dvorec v slovenskih rokah. Kakor se sliši, je kupil mariborski dvorec naš goriški ro- jak Starec za 2,500.000 K. S tem je prešla ta zgodovinska stavba v slovenske roke. Upamo, da bo poklicana oblast varovala stavbo, da se ne uniči, ampak v prvotni obliki popravi, ker bo potem pravi okras mesta.

Sedemdesetletnica Masaryka. Polje- delsko-kreditna banka za Češko je darovala za proslavo sedemdesetletnice predsednika Masaryka en milijon kron.

Za znižanje cen. Ministrski svet je v svoji zadnji seji sklepal glede sodelovanja države pri akciji za znižanje cen blaga in živeža. Kakor hitro se vrnejo vsi ministri, bo vlada rešila to vprašanje. V ta namen se sprejme po- sojilo 25 milijonov dolarjev, ki ga je ponudila Amerika.

Preureditev srednjih šol. Ministrstvo za prosveto je pozvalo ravnatelje gimnazij na kon- ferenco radi razgovora o preureditvi srednjih šol.

Ministrstvo za notranje zadeve je od- redilo, da se imajo rabiti imena krajev samo tako, kot jih imenuje ljudstvo, v katerega deželi se nahajajo. Kakor vldimo, pa se te odredbe nihče ne drži. Po naših nemških listih strašijo še vedno različne spakedranke iz avstrijskih časov. Tudi »Marburg a. d. Drau« ali »Maribor ob Dravi« ne rabimo več. Ma- ribor je na celem svetu samo eden, radi tega ni treba poslovenjene opombe »ob Dravi«.

Zamena kron v dinarje. V finančnem ministrstvu se dela na to, da se zamena kron v dinarje izvrši že prihodnji mesec. Do sedaj so prepeljali v Beograd 1 1/2 milijardo državnih dinarjev. V Parizu pa je izdelanih še 2 1/2 milijarde novih bankovcev, ki bodo v kratkem prepeljani v Beograd.

Na avstrijskih progah južne železnice je, kakor poročajo z Dunaja, promet zaprt do inkluzivno 1. januarja. Železnica je popolnoma brez premoga. Vrše se pogajanje z Ameriko radi nabave premoga, ki pa še niso končana.

Kdor se še ni vpisal v Slovensko Matico, naj to stori v teku osmih dni naj se blagovoli zglasti pri meni. Profesor M. Pirce — Wildenrainerjeva ulica 16.

Stenski koledar za leto 1920 je izšel. Dobi se v upravnistvu »Mariborskega delavca«. Cena 2 K.

Zloraba uradne oblasti. Iz Prage po- ročajo: V sredo je bila proglašena sodba v procesu proti bivšemu sekciskemu načel- niku Jiraku in ravnatelju praške kreditne banke Tumi radi podkupovanja. Jirak je bil radi zlorabe uradne oblasti obsojen na osem mesecev poostrenega zaporu s štiri- kratnim trdim ležiščem in na izgubo volilne pravice. Nastop kazni je odgođen na pet let. Svota dveh milijonov, ki jo je ponudil, je bila zaplenjena. Ravnatelj Tuma je bil oproščen.

15 vagonov češkega premoga za du- najske otroške bolnice. Po nalogu predse- dnika Masaryka je bila odrejena takojšnja od- pošiljatev najmanj vagonov premoga dunaj- skim otroškim bolnicem.

Izstop iz katoliške cerkve. Bivši dr- žavnozborni poslanec, železniški minister čehoslovaške republike pater Zahradnik je izstopil iz katoliške cerkve in se 23. t. m. poročil.

Tudi v Avstriji so uradniki stavkali. Dne 24. t. m. so stopili vsi uradniki na Nižjem Avstrijskem v stavko. Stavka, ki se je izvedla radi premajhnih plač, je trajala od 6—11 ure dopoldan. V Badnu je prišlo do velikih demon- stracij pred rotovžem.

Klub Čechů v Mariboru vabi svoje člane k občnemu zboru, ki se vrši v nedeljo dne 4. pros. 1920 ob 14 uri v restav. Narodnega Doma.

Planinski ples se vrši v Mariboru dne 1. svečana 1920 v vseh gornjih prostorih Narodnega Doma. — Odbor ima namen, nuditi na istem vsim svojim prijateljem poseben užitek. V to svrhu vabi vse gg. vinogradnike, da se udeležijo razstave vin našega Spodnjega Štajerja. Da pa je to omogočeno, naj vpošljejo vsi, ki se nameravajo udeležiti te razstave, od vsake vrste svojih najboljših vin nekaj butelk, oprem- ljenih z etiketo, na kat. ri je ime vina, vinograd- nika in letnik zabeležen na g. trgovca Ellinger Arnim, Maribor, Magdalenski trg. Ob enem pro- simo, da se priloži vsaki pošiljki račun, da se zamore istega potem poravnati. Mariborska po- družnica S. P. D.

Prostovoljna požarna bramba na Po- brežju pri Mariboru priredi dne 31. t. m. v Roikovi gostilni na Spodnjem Pobrežju Silvestrov večer s sledečim sporedom: godba na lok, žive slike, božično drevo, licitacije istega, medse- bojna darila, Novo leto, ples. Medsebojna da- rila se lahko oddajo pri društvenem slugi in na večer pri blagajni. Vstopnina 2 K za osebo, začetek ob 7. uri zvečer. Prijatelji požarne brambe se uljudno vabijo na poset te prire- ditve.

„Croatia“, naš domači jugoslovanski za- varovalni zavod, ki ima svoj sedež v Zagrebu, otvoril je v našem mestu okrajni zastop za Ma- ribor in okolico. Zavarovalne ponud e sprejema in vsa potrebna pojasnila daje zastopnik „Cro- atiae“, gospod Stevo Tončič, Maribor, Win- denauer ul. 8. Opozarjamo na tozadevni inserat v današnji številki.

Samomor ali zločin? Pred prazniki so našli v Studencih ob kanalu, ki pelje v Dravo, žensko truplo pod jako čudnimi okoliščinami. Na kamnu blizu trupla je ležala molitvena knjiga, malo vstran navadna palica. Ženska je bila dobra oblečena, čedno spodnje perilo, gorke rokavice, v žepu denar. Ko se je prvič do- znalo, da so v Studencih našli vtopljenko, so nekateri upali, da se je vendarle našla iz ho- tela „pri zamorcu“ na tak skrivnostni način iz- ginola učiteljica Iva Švajger. Toda prvi pogled na obraz je pričal, da gre tu za starejšo žensko od 55—60 let. Pri raztelesenju so našli krvave podplutbe na obeh rokah, zadek na hrbtu takozvane smrtne pego in veliko srčno hibo. Ker mesto na dnu leži pod zelo strmo v Dravo propadajočem bregu in je izključeno, da bi jo bila Drava kje od daleč na to mesto izvrgla, je z ozirom na podplutbe na obeh rokah zelo zagonetno, kako je tu doslej nespoznan ženska našla tako žalosten konec.

Zadnje tržne cene. Špeharji, vozovi z mesom 16 voz, zaklane svinje 24 voz, 2000 kg à 17 K; Čebula 3 voze, 300 kg à 140 K; zelja 1 voz, 200 kg à 1 K; pšenica 10 voz, 12 vreč, liter 2—240 K; rž 10 voz, 6 vreč liter 2 K; ječmen 10 voz, 4 vreče, l. 160 K; koruza 10 voz, 15 vreč l. 260 K; oves 10 voz, 8 vreč l. 160—2 K; ajda 10 voz, 4 vreče, l. 2 K; kokoši 40, komad 20—30 K; kapunov 30, komad 30—40 K; piščanci 300, par 30—50 K; gosi 12, komad 50—120; race 15, komad 30 do 40 K; purani 30, komad 80—100 K; kuni 25, komad 10—20. Posušen fižol 20 kg, à 240 do 30 K; krompir kg 2—220; česen kg 2 K; kolerabce kg 80 v; ohrovt kg 1 K; sveže zelje kg 1 K; šopek peteršilja 10 v; mleko 1180 do 220 K; jajca, komad 2—240 K.

Slov. mestno gledališče.

Tajfun.

Nučičeva dvajsetletnica.

Ker ni včeraj nihče na odru Nučiču čestital v imenu mariborskega občinstva, naj to storimo na tem mestu in upamo, da smo s tem izpregovorili iz srca onih, ki so bili sinoči v gledališču in vseh onih, ki se zavedajo, kaj nam pomenijo uspehi letošnjega našega gledališča v Mariboru. Sicer pa je bila sinočnja predstava Nučiču sama najlepša čestitka. Gledališče je bilo nabito polno. Pred predstavo je stopil na oder ravn. Nučič v družbi svojih igralcev, ki so mu poklonili lep laborov venec s slovenskimi in češkimi trakovi. Gosp. Železnik je deklamiral prigodnico, ki jo je za to večer spesnil g. Strniša. Na to je podal g. Rasberger pregled Nučičevega dela. Igralsko osebje je na to Nučiču čestitalo in dame so mu izročile več darov, med drugimi tudi dar mariborskih dam. Vidno ganjen se je ravn. Nučič zahvalil za čestitke povdarjajoč, da je hotel vedno povzdigniti naš slov. igralski stan in s tem našo dram. umetnost. Navdušeno ploskanje je sledilo njegovim besedam. Na to se je igral Tajfun, ki je dosegel velikanski uspeh. Tako je bil to res lep slavnostni večer. Med odmori so prišli ravn. Nučiču čestitat zastopniki „Dram. društva“ in drugi znanci. O predstavi sami bomo poročali prihodnjič.

Mariborska porota.

Maribor, 19. decembra.

Od lahkega tobaka do težke ječe.

Zadnjič je neki pipar popraševal, kje je tobak in kje naša financa. Na sodišču je na taka vprašanja znamenitih odgovorov, kolikor jih kdo hoče. Kuga veriženja je okužila trafike in najboljše ljudi vrgla med tihotapce in verižnike s tobakom. Javno pri poroti prebrano spričevalo pripoveduje, da je v Sv. Katarini pri Rogatu odkoder je naš junak Janez Lipnik doma, ta kuga tako razpasena, da je skoro vse „vneto“ za take kupčije. Ljudje hodijo v Ljubljano, kjer dobe tobaka, kolikor hočejo ali pa ga prekupejo po Ljubljančanib, ki so si izbrali zlasti rogaški in ptujski okraj za verižništvo s tobakom. Če jih tuptam vendarle zasačijo, roma konfiscirani tobak zopet v Ljubljano, na glavni vir te kuge nazaj in od tu pride med Stajerce in Hrvatce. Značilno za višino korupcije naše dobe pa je dejstvo, da doslej še niso postavili pred poroto glavnih krivcev; in ti so v — Ljubljani.

Zato so pa na obtožno klop posadili 15-letnega dečka Janeza Lipnika. Nezakonski otrok je vzrastel brez vzgoje in že med vojno zašel med verižnike s tobakom. Ker so ga nekaterekrat zasačili in se je fant že prilokumil na lahek zaslužek, se je poleg kupčije s tobakom lotil še — tatvine po železnici. Se je vozaril najraje med Slov. Bistrico ter Pragerskem v nočnem času in izrabivši na postaji guječo odhajajočih sopotnikov, je kradel večje zavoje blaga, pa tudi denar iz žepov. Sam je priznal mnogo takih slučajev, pa se dotičnih strank ni moglo vseh zaslediti. Prijavili so se: Ivanka Komavelj, Benčina, Zorko in Cizej. Slednjima je Lipnik vkradel blago, Benčini (nadsprevoznik v Straišču) je iz

bluze potegnil denarnico z 5000 K denarja, Iv. Komavelj pa iz dveh zavojev blaga enega. To je bilo zadnje njegovo delo, zakaj nato so ga prijeli. In danes sedi pobič potrt na zatožni klopi pred porotniki. Prizna vse, še več kakor se ga obtožuje. Javni obtožitelj bi mu poleg tatvine naprtil še rad tudi vlačugarstvo, toda porotniki so iz usmilenja do zapeljane žrtve vojnih razmer tozadevno vprašanje odklonili. Fant je obsojen samo radi dognanih tatvin na 18 mesecev težke ječe.

Tatvine na Pobrežju. Zadnji dan porote, 23. t. m., so obrovnavale tatvine na Pobrežju in sicer: tatvina mesa in raznega blaga v gostilni Pukel v noči 26. februarja ter slične tatvine v gostilni Balon 1 mesec pozneje. V obeh slučajih je bilo vkradenega velika množina prekajenega in svežega mesa, masti, klobas in obleke. V obeh slučajih so isti storilci: brata Jakob in Anton Stern, Franc Turušek, Avgustin Martini in Jože Klemencič, vlomili skozi več zaklenjenih vrat. Dočim so drugi storilci pravočasno pobegnili v Nemško Avstrijo; so Antona Sterna prijeli, ko se je udeležil tudi vojaške pobune dne 22. julija. Obtoženec taji da bi bil on izvršil tatvine, marveč on je v obeh slučajih le slučajno prišel zraven. Toda ta njegov zagovor je ovrgla njegova ljubica sama, ki je kod priča izpovedala, da ji je on svojčas udeležbo pri obeh tatvinah priznal. Javni obtožitelj sam pa je z ozirom na njegov zagovor predlagal, da se porotna razprava preloži, kjer je Nem. Avstrija pripravljena, da pošlje pobegle ostale tičke nazaj. Predlogu je porotni senat ugodil.

Najnovejša poročila.

Italijani se pripravljajo na odhod.

Trst, 26. decembra. Iz zanesljivega vira se poroča, da se italijanske čete v zasedenem delu bivše kranjske kronovine pripravljajo na odhod. Zdi se, da bodo Italijani kmalu po novem letu izpraznili zasedeno ozemlje do Wilsonove črte.

Pred rešitvijo jadranskega vprašanja

Pariz, 26. decembra. Vsled neomajnega stališča predsednika Wilsona glede končne rešitve jadranskega vprašanja, se bo sestala v Parizu prve dni meseca januarja posebna medzavezniška komisija, ki bo odločila, komu pripade Reka. V merodajnih političnih krogih vlada prepričanje, da bo medzavezniška komisija sprejela Wilsonov načrt, po katerem bi šla meja med Jugoslavijo in Italijo zapadno od Idrije, Postojne in Ilirske Bistrice, čez Učko do izliva reke Raše. Tudi del Goriške naj bi dobila Jugoslavija. Dalmacija je izvzevši dveh zunanjih otokov prisojena kraljevstvu Srbov, Hrvatov in Slovencev, le mesto Zadar dobi autonomijo, ki bo zasigurala italijanski značaj mesta.

Poganjanja z D' Annunzijem.

LDU Rim, 26. decembra. Poganjanja med italijansko vlado ter D'Annunzijem, radi vprašanja zasedbe Reke po rednih italijanskih četah se bližajo zaključku. Vladni predlog naj D' Annunzio in njegovi ardit zapuste mesto, je bil pri ljudskem glasovanju na Reki sprejet z veliko večino.

Potovanja italijanskih državnikov.

LDU Rim, 26. decembra. „Corriere d'Italia“ poroča, da odpotujeta ministrski predsednik Nitti ter zakladni minister Ferraris 1. dni v Pariz in v London. Ferraris potuje obenem tudi v Združene države, kjer bo delal za okrepitev meničnega tečaja. Zunanji minister Scialoja odpotuje 27. t. m. v Pariz, kjer bo ostal do končne rešitve jadranskega vprašanja.

Nov boljševiški puč na Madžarskem.

LDU. Budimpešta, 26. dec. Kakor poroča Madžarski depisni urad, so prišli v Budimpešti pred desetimi dnevi na sled načrtu, ki so ga napravili boljševiki, da bi vrgli madžarsko vlado ter znova proglašili delavsko diktaturo. Iz načrta je razvidno, da so nameravali izvršiti atentate na generala Hortija ter različne druge osebnosti, kakor tudi na vladno palačo, vojaško poveljstvo ter na opero. Hrti so nadalje osvojiteli zaprte komuniste, pred vsem pa Körwina Kleina. Na podlagi tega razkritja je bilo aretiranih nebroj osumljenцев, ki so se zadnje čase zbirali pod različnimi imeni ter na skrivnem kovali prevrat. Preiskave še niso docela končane.

Zakon glede tujcev na Angleškem.

Amsterdam, 26. dec. Kakor javlja „Telegraf“ iz Londona, je poslanska zbornica sprejela izpreminjevalni predlog o zakonu glede tujcev, po katerem se smejo inozemci iz dosedaj sovražnih držav le v tem slučaju izgnati, ako obstoji proti njim utemeljena obtožba.

Izdaja: Tiskovna zadruga.

Odgovorni urednik: Fr. Voglar.

Tiska Mariborska tiskarna v Mariboru.

„CROATIA“

zavarovalna zadruga v Zagrebu

Zavarovalni odelki:

Požar — Vlom — Nezgode — Življensko zavarovanje — Ljudsko zavarovanje brez zdravniške preiskave

Ponudbe sprejema in daje pojasnila okrajni zastopnik za Maribor in okolico

Stevo Tončič, Maribor
Windener ulica 8

Lokal

za skladišče ozir. delavnico v bližini Tegethoffove ceste se išče. Dotrajni se lahko nahaja v kaki stranski ulici, bodisi na ulico ali pa na dvorišču. Eventuelne ponudbe na upravo tega lista. 4—1

„IDEAL“

Fran Josipa Vetrinjska
cesta št. 9. Maribor ulica št. 16

Svetlolikalnica

Pralnica :: Čistilnica
za ženske in moške obleke.

Vodstvo odlikovano na razstavi v Parizu 1914

Specijaliteta! O vrnitvi K 1.10
Zapostitve „ 1.20

I. maribor. strojna pletarna

Ivan Barta

Župnijska ulica št. 6

se priporoča

v izdelovanje vseh pletenin. — Svilene, flor, cvrnatne in volnene nogavice se po cenil izdelujejo in se tudi podpletoje.

„ITO“

antiseptična zobna pasta s kisikom krasno beli zobe, jim daje blesk, odstranjuje neprijeten duh iz ust, konservira in je higijenično prvosten izdelek.

Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in modnih trgovinah. 6-2

Proizvaja: Lekarna pri „Srebrnem Sokolu“ v Brežicah, Slov.

Pohištvo

Spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprava, podložki, modroci, otomane, spalni in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapeciranega pohištva v vsakem slogu od proste do najfin. izvršitve po jako nizkih cenah pri trdki za pohištvo

KAREL PREIS, Maribor
Stolni trg št. 6.

Svoboden ogled!

Ceniki zastoj!

Raznašalci časopisov

Invalidi, dobe lep zaslužek. Zglašaj se v upravnishvu „Mariborskega delavca“.

Mariborska svetlolikarna in apretacija zastorov

Vetrinjska ulica 28

Prvovrstni zavod za snaženje in likanje perila v 5-8 dneh.

Nizke cene, najboljša postrežba.

Rezan in okrogel les

tramove — drva — oglje — kupuje vsako množino

„DRAVA“, lesna trgovska in industrijska družba z o. z.
MARIBOR.

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

je imela koncem leta 1918 vlog K 80,000.000
in rezervnega zaklada „ 2,500.000

 Sprejema vloge vsak delavnik.

Za varčevanje ima veljavne lične domače hranilnike.

Hranilnica je pupilarno varna.

Dovoljuje posojila na zemljišča in poslopja proti nizkemu obrestovanju in obligatornemu odplačevanju dolga.

V podpiranje trgovcev in obrtnikov ima ustanovljeno
Kreditno društvo.

Mariborska tiskarna

d. d.

(lastnica tiskarn Kralik in Rabič)

priporoča

vsakovrstne tiskovine, vizitnice, pro-
grame, lepake, letake, vabila itd. itd.

Kljub jako zvišanim cenam pri delavskih mezdah,
se cene za izdelke niso razmeroma tako zvišale.